

Skarga wniesiona w dniu 25 listopada 2022 r. – Rashevsky/Rada**(Sprawa T-739/22)**

(2023/C 24/98)

Język postępowania: angielski

Strony*Strona skarżąca:* Vladimir Rashevsky (Moskwa, Rosja) (przedstawiciele: adwokaci G. Lansky, P. Goeth, A. Egger)*Strona pozwana:* Rada Unii Europejskiej**Żądania**

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- Stwierdzenie nieważności, zgodnie z art. 263, art. 275 ust. 2 i art. 277 TFUE, art. 2 ust. 1 lit. f) i g) decyzji Rady nr 2014/145/WPZiB ⁽¹⁾, zmienionej decyzją Rady nr 2022/329/WPZiB ⁽²⁾, a także art. 3 ust. 1 lit. f) i g) rozporządzenia Rady (UE) 269/2014 ⁽³⁾, zmienionego rozporządzeniem Rady (UE) 2022/330 ⁽⁴⁾ – w zakresie, w jakim akty te dotyczą skarżącego;
- Stwierdzenie nieważności decyzji Rady (WPZiB) 2022/1530 ⁽⁵⁾ z dnia 14 września 2022 r. zmieniającej decyzję 2014/145/WPZiB w sprawie środków ograniczających w związku z działaniami podważającymi integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy lub im zagrażającymi w zakresie, w jakim dotyczy ona skarżącego;
- Stwierdzenie nieważności rozporządzenia Rady (UE) nr 269/2014 z dnia 17 marca 2014 r. w sprawie środków ograniczających w odniesieniu do działań podważających integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy lub im zagrażających, zmienionego rozporządzeniem Rady (UE) 2022/1529 ⁽⁶⁾, w zakresie, w jakim dotyczy ono skarżącego; oraz
- obciążenie Rady kosztami postępowania zgodnie z art. 134 regulaminu postępowania przed Sądem.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżący podnosi pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy, dotyczący tego, że zasady konstytucyjne nie umożliwiają umieszczenia w wykazie nazwisk osób takich jak skarżący.
2. Zarzut drugi, dotyczący tego, że Rada działa bezprawnie, przedłużając ważność zaskarżonej decyzji, przy czym popełniła błąd w ocenie w odniesieniu do skarżącego.
3. Zarzut trzeci, dotyczący tego, że utrzymanie umieszczenia w wykazie nazwiska skarżącego po ustąpieniu przez niego z zajmowanego stanowiska, stanowi sankcję za czyny, które nie podlegały karze w chwili, gdy ich dokonano.
4. Zarzut czwarty, dotyczący braku odpowiedniego uzasadnienia.
5. Zarzut piąty, dotyczący tego, że nałożone środki nie mogą osiągnąć, ani nawet wesprzeć, realizacji celów zamierzonych przez Unię.

⁽¹⁾ Decyzja Rady 2014/145/WPZiB z dnia 17 marca 2014 r. w sprawie środków ograniczających w związku z działaniami podważającymi integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy lub im zagrażającymi (Dz.U. 2014, L 78, s. 16).

⁽²⁾ Decyzja Rady (WPZiB) 2022/329 z dnia 25 lutego 2022 r. zmieniająca decyzję 2014/145/WPZiB w sprawie środków ograniczających w związku z działaniami podważającymi integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy lub im zagrażającymi (Dz.U. 2022, L 50, s. 1).

⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (UE) nr 269/2014 z dnia 17 marca 2014 r. w sprawie środków ograniczających w odniesieniu do działań podważających integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy lub im zagrażających (Dz.U. 2014, L 78, s. 6).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Rady (UE) 2022/330 z dnia 25 lutego 2022 r. zmieniające rozporządzenie (UE) nr 269/2014 w sprawie środków ograniczających w odniesieniu do działań podważających integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy lub im zagrażających (Dz.U. 2022, L 51, s. 1).

⁽⁵⁾ Decyzja Rady (WPZiB) 2022/1530 z dnia 14 września 2022 r. zmieniająca decyzję 2014/145/WPZiB w sprawie środków ograniczających w związku z działaniami podważającymi integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy lub im zagrażającymi (Dz.U. 2022, L 239, s. 149).

⁽⁶⁾ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) 2022/1529 z dnia 14 września 2022 r. wykonujące rozporządzenie (UE) nr 269/2014 w sprawie środków ograniczających w odniesieniu do działań podważających integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy lub im zagrażających (Dz.U. 2022, L 239, s. 1).